

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 803/2015
04.06.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле С.Ђ. из А., чији је пуномоћник М.К., адвокат из Н., против тужене О.ш. М.М. из С., коју заступа Општински правобранилац Општине Сокобања, ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 124/15 од 23.01.2015. године, у седници одржаној 04.06.2015. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 124/15 од 23.01.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи, П1 1340/2013 од 22.09.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила поништај решења директора тужене од 17.09.2013. године на основу којег је тужилца, запосленој на радном месту наставника музичке културе, хора и оркестра у школској 2013/2014 години утврђен статус радника са непуним радним временом од 90 % и одлуке Школског одбора тужене од 05.11.2013. године, те да се обавезе тужена да тужилцу врати на рад са пуним радним временом на радно место на којем је засновала радни однос, као и да јој накнади сва права по основу рада; ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила поништај анекса II Уговора о раду од 02.10.2013. године; ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади парничне трошкове од 117.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 124/15 од 23.01.2015. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П1 1340/2013 од 22.09.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужена је доставила одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Тужила је 06.12.2013. године поднела тужбу ради поништаја решења директора тужене од 17.09.2013. године којим је тужилци утврђен статус запослене са непуним радним временом, као и поништаја анекса уговора о раду од 02.10.2013. године којим је уговорено да ће тужила у школској 2013/2014 години обављати послове наставника музичке културе у матичној школи и издвојеним одељењима са 75 % радног времена од пуног радног времена наставника хора и 15 % радног времена наставника оркестра, од пуног радног времена.

Чланом 441. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Предмет спора у овој парници је поништај анекса уговора о раду и решења тужене којим је утврђено да је тужила запослена са непуним радним временом, тако да није реч о радном спору из члана 441. Закона о парничном поступку, па ревизија тужиле није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**